

ROMÂNIA
TRIBUNALUL PRAHO
SECȚIA CONTENCIOS - ADMINISTRATIV - II

Piața Victoriei, nr. 10
MUNICIPIUL PLOIEȘTI
JUDEȚUL PRAHOVA
DOSAR NR. ....

MINISTERUL FINANTELOR
AGENCIATIA CONTROLULUI FINANCIAR
JUDEȚUL PRAHOVA
Nr. ....
Data .....

L.S.
(data sosirii la Of. de dest.)

DIRECȚIA GENERALĂ
FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA
Nr. Inreg. ....
Data .....

[Signature]
L.S.
(Data prezentării)

COMUNICARE: -HOTĂRÂREA CIVILĂ

CĂTRE,

A. V. ... G.F.P. P.H.
Str. .... nr. .... bloc .... apt. ....
localitatea..... sectorul.....
județul.....codul poștal .....

RECOMANDAT

nr. .... din..... 200.....

CURTEA DE APEL PLOIEȘTI

DOSAR NR. 479/42/2007

*2679,
1 din av. ~~77~~/07.03.2007*

Respinge recursul ca nefundat.

ROMANIA
TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA COMERCIALA SI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
DOSAR NR. 1175/CA/2006

SENTINTA NR.403
Sedinta publică din data de 19.12.2006
PRESEDINTE- GHEORGHESCU BREAZU IOSIF
GREFIER-RADU VIOLETA AURORA

Pe rol fiind solutionarea actiunii avand ca obiect plangere fiscala formulata de reclamanta SC [redacted] cu sediul in comuna [redacted] jud. [redacted] impotriva paratei [redacted] cu sediul in [redacted] str. [redacted] nr. [redacted] jud. [redacted].

Dezbaterile si sustinerile părților au avut loc in sedinta publică din data de [redacted], fiind consemnate in incheierea de la acea data care face parte integranta din prezenta, cand instanta, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amanat pronuntarea la data de [redacted] dand următoarea soluție:

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constata:

Prin actiunea inregistrata la Tribunalul Prahova sub nr. [redacted] reclamanta SC [redacted] a solicitat in contradictoriu cu D.G.F.P. Prahova anularea Deciziei de impunere nr. [redacted], precum si Decizia nr.18/6.04.2006, emisă de D.G.F.P. Prahova.

In motivarea actiunii reclamanta arata ca prin decizia fiscala nr. [redacted] intocmită de D.G.F.P. Prahova a fost obligată să restituie suma totală de RON reprezentand diferente TVA precum si dobanzi si penalități aferente, ca urmare a anulării dreptului de deducere TVA pentru patru facturi fiscale reprezentand valoarea unor bunuri achizitionate de la furnizorul SC [redacted]

Anularea dreptului de deducere s-a motivat prin aceea că, facturile fiscale nu indeplinesc conditiile prevazute de lege pentru a fi document justificativ.

Reclamanta a formulat contestatie, care însă a fost respinsă prin decizia nr.18/6.04.2006, emisă de D.G.F.P. Prahova.

Reclamanta consideră că in mod legal a dedus TVA-ul aferent celor patru facturi. Astfel la preluarea marfurilor de la furnizor a solicitat facturile fiscale si a verificat intocmirea corectă a acestora neconstatand vreo deficientă. Acestea

erau întocmite pe formular tipizat cu regim special, aveau modelul aprobat de HG 831/1997 și toate rubricile erau completate corect.

OG 17/2002 și Legea 345/2002 nu impun ca furnizorul să pună la dispoziția cumpărătorului documente legale care să ateste calitatea sa de plătitor TVA deoarece valorile TVA s-au situat sub plafoanele valorice impuse de cele două acte normative respectiv [redacted] lei și [redacted] lei ROL.

Nici o norma legală nu stabilește vreo răspundere în sarcina celui de bunăcredință.

Prin întâmpinarea formulată D.G.F.P. Prahova a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere faptul că, reclamanta și-a exercitat dreptul de deducere al TVA-ului la un nr. de patru facturi fiscale emise de furnizorul SC [redacted] în anul [redacted], deși aceste acte nu îndeplineau condiția de document legal, întrucât facturile nu fuseseră achiziționate de la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice sau prin unitățile agreeate de acesta.

Potrivit OUG 27/2000, persoanele impozabile sunt obligate să justifice TVA cu documente conform legii, respectiv facturi fiscale achiziționate de la unități autorizate.

De asemenea, potrivit HG 401/2000 nu poate fi dedusă TVA pentru bunuri care nu sunt înscrise în facturi fiscale sau în documente legal aprobate așa cum sunt prezentate în HG 831/1997.

De asemenea, reclamanta nu are drept la deducere TVA întrucât aceasta nu a devenit exigibilă la furnizor, conform prev. pct.10.1 din HG 401/2000 și art.59 din normele de aplicare a Legii nr.345/2002, respectiv taxa nu a fost mai întâi colectată la furnizor.

La solicitarea reclamantei, instanța a dispus efectuarea unei expertize contabile, care să stabilească în esență dacă cele patru facturi emise de [redacted] îndeplinesc condițiile legale de document justificativ, dacă facturile au respectat modelele prevăzute de HG 831/1997 și data facturilor au fost corect întocmite.

Prin raportul de expertiză întocmit, expertul concluzionează că [redacted] a respectat prevederile OUG 17/2000 cu privire la întocmirea documentelor, a solicitat de la furnizor facturile fiscale și a verificat conținutul acestora neconstatând deficiențe. Cele patru facturi au respectat modelul stabilit de HG 831/1997, iar cumpărătorul nu avea posibilitatea să depisteze dacă facturile au fost procurate pe căi ilegale.

Responsabilitatea pentru procurarea facturilor pe căi legale revine furnizorului [redacted].

Societatea [redacted] a condus corect evidența contabilă, respectând prevederile Legii 82/1991.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

În urma unui control efectuat la SC [redacted], organul de inspecție fiscală a reținut în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă de

RON reprezentand diferenta TVA, la care a calculat dobanzi in sumă de RON precum si penalitati de intarziere in sumă de RON.

Organul de control a considerat că reclamanta nu avea dreptul de deducere a TVA in sumă de RON la un număr de patru facturi fiscale cu care au fost aprovizionate marfuri de la SC , intrucat furnizorul nu procurase aceste facturi de la unitățile D.G.F.P. sau alti vanzători autorizate.

Impotriva actului de constatare, organul fiscal a emis decizia de impunere nr. , prin care a stabilit in sarcina reclamantei obligatii fiscale in sumă totală de RON (fila 8 dosar).

Reclamanta a contestat obligatiile stabilite in sarcina sa intrucat a considerat ca avea drept de deducere a TVA-ului la cele patru facturi, arătand că, a verificat continutul acestora si a constatat ca au fost corect intocmite, facturile erau intocmite in conformitate cu modelul prevazut de HG 831/1997, iar culpa revine exclusiv furnizorului.

Prin decizia nr.18/2006, D.G.F.P. Prahova a respins contestatia ca neintemeiată, considerand ca in mod nelegal, reclamanta a procedat la deducerea TVA la cele patru facturi intocmite de SC , intrucat aceste documente nu indeplinesc conditia de document legal, fiind achizitionate pe cai ilegale si nu de la unitățile D.G.F.P. sau agenti autorizati. Au fost încălcate prev. art.19 lit.a din OUG 17/2000 care stabilesc ca TVA poate fi dedusă doar in baza unor documente intocmite legal.

De asemenea, SC nu are drept de deducere a TVA deoarece aceasta nu a devenit exigibilă la furnizor, conform prev. art.101 din HG 401/2000 si art.59 din Normele metodologice de aplicare a Legii 354/2000.

*Tribunalul împărtăseste punctul de vedere al expertului contabil potrivit căruia reclamanta avea dreptul de deducere a TVA-ului la cele patru facturi emise de SC din următoarele considerente:

Asa cum rezultă din copia celor patru facturi depuse la dosar (filele 21-24 dosar), in luna ianuarie, august , septembrie si noiembrie 2002, SC SRL a achizitionat de la SC i diferite cantitati de tablă si teavă, facturile fiind inregistrate in contabilitate cumpărătorului in Jurnalul de cumpărături , in balanta de verificare si in deonturile TVA. In urma acestor operatiuni , reclamanta si-a exercitat dreptul de deducere a TVA in suma de lei.

Ulterior, organul de inspectie a anulat deductibilitatea TVA pe considerentul că, facturile ar fi fost procurate de catre furnizor pe căi ilegale.

Tribunalul apreciază că in mod eronat a fost anulată deductibilitatea celor patru facturi, atat timp cat cumpărătorul si-a indeplinit obligatiile ce îi reveneau, verificand facturile emise de furnizor si constatand ca acestea au fost corect intocmite conform prevederilor legale si că respecta modelul prevazut de HG 831/1997.

La data achiziționării mărfurilor, cumpărătorul nu avea nici o posibilitate să verifice dacă facturile au fost sau nu procurate de la unitățile DGFP, sau alți agenți economici autorizați să vândă astfel de documente. De altfel, nici o prevedere legală nu stabilește în sarcina cumpărătorului obligația de a verifica modul de procurare a facturilor fiscale.

Responsabilitatea cu privire la modul de procurare a formularelor cu regim special revine exclusiv unității care a procurat documentele în cauză.

Atât timp cât reclamanta a verificat facturile fiscale și a constatat că au fost întocmite corect, iar toate operațiunile au fost corect evidențiate în contabilitatea reclamantei, nu poate fi reținută vreoa culpă în sarcina acesteia.

De altfel, chiar în raportul de inspecție fiscală (fila 38 dosar), organul de control recunoaște că reclamanta a respectat toate prevederile legale ce-i reveneau potrivit prev. Legii 82/1991, HG 831/1997 și a Legii 17/2000.

Nu poate fi reținută în sarcina reclamantei încălcarea prevederilor art.19 lit.a din OG 17/2000, referitor la justificarea TVA cu documente întocmite conform legii, deoarece din punct de vedere formal facturile emise de SC [redacted] i-au creat reclamantului convingerea că acestea reprezintă un document justificat legal emis, întrucât îndeplinesc toate condițiile prevăzute de normele referitoare la întocmirea documentului în cauză.

Intr-adevăr din art.1 al.6 și art.6 din HG 831/1997 rezultă că este interzisă procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât unitățile teritoriale ale M.F. sau unitățile agreeate de acestea, dar această obligație nu poate fi reținută în nici un caz în sarcina reclamantei care nu a avut și nici nu ar putea avea cunoștință de modul de procurare al facturilor fiscale.

În ceea ce privește faptul că, reclamanta nu avea dreptul la deducere TVA, întrucât această taxă nu a devenit exigibilă la furnizor, aceasta nefiind mai întâi colectată de furnizor, tribunalul apreciază că nu poate fi reținut în sarcina cumpărătorului faptul că, furnizorul mărfii nu și-a respectat obligația de a colecta TVA-ul. Răspunderea pentru necolectarea taxei exigibile la furnizor revine exclusiv acestuia, întrucât cumpărătorul nu avea posibilitatea să verifice dacă această operațiune a fost efectuată.

De altfel, reclamanta nu avea nici măcar obligația de a verifica dacă furnizorul avea calitatea de plătitor de TVA, deoarece TVA-ul aferent celor patru facturi era sub plafoanele prevăzute de OG 17/2000 și Legea 345/2000.

În consecință, tribunalul apreciază că în mod eronat organul de inspecție fiscală a anulat deductibilitatea pentru un număr de patru facturi emise de SC [redacted], urmând a fi admisă reclamantei, anulându-se decizia nr.18/6.04.2006 emisă de D.G.F.P. PH, decizia de impunere nr. [redacted] precum și Raportul de inspecție fiscală din [redacted], exonerând reclamanta de plata TVA și accesorii în sumă totală de [redacted] RON.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Admite actiunea formulată de reclamanta SC [redacted] cu sediul in comuna [redacted] jud. [redacted] impotriva paratei D.G.F.P. Prahova cu sediul in Ploiesti str. Aurel Vlaicu nr.22 jud.PH.

Anuleaza decizia nr.18/6.04.2006 emisă de D.G.F.P. PH, decizia de impunere nr. [redacted] precum si Raportul de inspectie fiscală din

Exonerează reclamanta de plata TVA si accesorii in sumă totală de RON.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntată in sedintă publică azi, 19.12.2006.

PRESEDINTE
GHEORGHESCU BREAZU IOSIF

GREFIER
RADU VIOLETA AURORA

Red.GBI
Dact.C.N.
4ex/18.01.07.